

noen fullverdig lærebok som gir innsikt i og forståelse for faget, til det er den faglig sett altfor begrenset. Den mangler helt differensialdiagnoser, repeterer kun basale og sentrale temaer, nærmest som et særdeles velorganisert kompendium. For klinikere kan den egne seg som et raskt oppslagsverk i sentrale sykdomskategorier som ikke tangeres i det daglige arbeidet.

Kjetil Steine

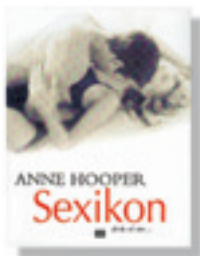
Hjertemedisinsk avdeling
Aker universitetssykehus

Litt sjelløst og uerotisk om seksualitet

Anne Hooper

Sexikon – alt du vil vite...

272 s, tab, ill. Oslo: Damm, 2003. Pris NOK 379
ISBN 82-496-0856-9

Anne Hooper er en britisk journalist og seksualterapeut (www.anne-hooper.com) som i 30 år har drevet seksualopplysning i mange medier, fra TV-programmer til ukebladspalter. Alene eller sammen med sin

partner, seksualterapeuten Phillip Hodson, har hun skrevet et 20-tall bøker om emnet seksualitet. Åsa Rytter Evensen er norsk fagkonsulent for boken.

Sexikon er ment å være et oppslagsverk for alle som er interessert i seksualitet. Boken er full av detaljerte og rikt illustrerte forslag til «hvordan få bedre sex», alene eller med en partner – eller flere. Forspill, kyssing, massasje, stillinger, orgasme, alt er grundig omtalt, ofte med trinn-for-trinn-forklaringer. Likeledes omtales variasjoner over et tema, f.eks. sexleketøy, erotiske klær og fetisjer, samt ulike parafilier.

Homofili har sitt eget kapittel der forfatteren redegjør for ulike teorier om årsaken, hvordan homofile kan håndtere omgivelsene, og generelle fakta om homofili. Videre diskuteres seksualitet i forskjellige faser av livet, prevensjon, kosthold, trening, legebek og egenundersøkelse av bryster og testikler.

De vanligste problemene beskrives med små kasuistikker. Det er et eget kapittel om seksuelt overførbare sykdommer og ulike legemidlers virkning på seksualiteten. Til slutt er det et kapittel om seksualitetens historie, fra antikken til våre dager.

Bokens styrke er dens bredde: Her er det omtale, forslag og instruksjoner for enhver smak. Kapitlene om «hvordan få bedre sex» kan sikkert gi inspirasjon til mange par. Nyttige er også kapitlene om problemer av ulik art, og mange vil nok få svar på spørsmål om normal anatomi og fysiologi. Noe overfladisk er det, eksperter kan vel

diskutere nyanser i enkelte påstander, men stort sett holder det mål. Stort pluss for litteraturlisten og ikke minst adresselisten, en utmerket oversikt over det som finnes av tilbud vedrørende spørsmål omkring seksualitet i Norge i dag.

Boken virker først og fremst rettet mot heterofile par i stabile relasjoner. Det er riktignok kapitler om sex alene eller med tilfeldige partnere, men kapitlet om homofili sier lite om homofil seksualitet og diskuterer først og fremst problemene rundt homofili og (de heterofiles?) ønsker om å finne årsakene.

Det er først og fremst bokens såkalte erotiske illustrasjoner som trekker ned. Den er spekket med bilder, og de påvirker i stor grad inntrykket man får som leser. Hva man oppfatter som erotisk, er som kjent en smakssak, men for denne anmelder er disse bildene omtrent like erotiske som en sekk poteter. Her er ikke en dråpe kroppsvæske, ikke et kjønns- eller kroppshår ute av stilling, ikke en cellulitt eller en valke å se. Nesten ingen av modellene er over 35 år, selv ikke i kapitlet om seksualitet i alderdommen. Det er heller ingen homofile par i aktivitet. Enkelte av bildene er rett og slett sjelløst mykporno. Dermed forringes inntrykket av en åpenhet og aksept for seksualitetens ulike uttrykksformer. Man sitter igjen med spørsmålet om forfatteren virkelig står for det hun prediker. Eller er det slik at hun ikke har tatt sjansen på å utfordre oppfatningen av at det vakre og erotiske er det samme som det unge, slanke, rynkefrie og kroppshårløse idealet som de færreste av hennes potensielle lesere kan identifisere seg med?

Slik fremstår boken, tross sine sterke sider, som et litt sjelløst, kommersielt og lite erotisk forsøk på å formidle noe som skal være spiselig for alle.

Trude Fixdal

Psykiatrisk klinikk
Aker universitetssykehus

Medisinsk genetik for mellomnivået i helsetjenesten

Ulf Kristoffersson

Medisinsk genetik

150 s, tab, ill. Lund: Studentlitteratur, 2003.
Pris SEK 207
ISBN 82-00-12876-4

Forfatteren av denne læreboken sier i forordet at han i første rekke henvender seg til jordmødre, sykepleiere, bioingeniører og tilsvarende helsepersonell som stadig oftere vil møte genetiske problemstillinger i sitt arbeid.

Boken er på svensk og inndelt i 14 kapitler. De første sju kapitlene gir en

innføring i basale genetiske prinsipper, mens de øvrige behandler prenatal diagnostikk, presymptomatisk diagnostikk og genetisk screening, genetisk veiledning, genetikk og etikk, og genetikk og jus. Det finnes også en omfattende ordliste, henvisninger til nettsteder, samt rikelig med gode og enkle illustrasjoner.

Boken dekker et behov for innføring i genetikk på et nordisk språk. Når det gjelder de basale genetiske prinsipper, vil den nok være noe omfattende for mange studenter i de aktuelle yrkesgrupper. Et unntak her er denne anmelders spesialinteresse, inaktivering av det ene X-kromosomet hos kvinner (lyonisering). Dette viktige biologiske fenomenet er bare omtalt med noen få setninger. Kapitlene om de mer samfunnsrettede aspekter ved medisinsk genetik er velkrevne og interessante. Kapitlet om genetikk og etikk inneholder gode eksempler på de dilemmaer man kan bli stilt overfor ved prediktiv testing, f.eks. for Huntingtons sykdom. Dersom farfar er syk og hans friske sønn ikke ønsker testing, vil eventuell påvisning av genfeil hos en sønnesønn, som ønsker testing, vise at også sønnen vil få sykdommen.

For enkelte emner vil forholdene være forskjellige i Sverige og Norge. Det gjelder f.eks. aldersgrense for fosterdiagnostikk med henblikk på Downs syndrom hos eldre gravide. Screening av mors serum som ledd i fosterdiagnostikk er omtalt i dette kapitlet; slik screening gjøres ikke i Norge.

Boken har et greit format og er lett å finne frem i. Jeg vil anbefale boken for helsepersonell i utdanning på mellomnivå. Denne lille boken vil også være nyttig å ha tilgjengelig på mange kliniske avdelinger, særlig barneavdelinger og gynekologisk/obstetriske avdelinger.

Karen Helene Ørstavik

Avdeling for medisinsk genetik
Rikshospitalet